

tuelt i Henhold til nærværende Paragrafs 4. Stykke finder Sted; nægter han at modtage den tilbudte nye Stilling, og Afskedigelse af denne Grund finder Sted, pensioneres Tjenestemanden efter Reglerne i § 54. Den Tjenestemand, der ifølge sin Udnævnelse ikke er pligtig at lade sig stedlig forsætte, fortaber dog ikke Pensionsretten efter nærværende Paragraf, fordi han nægter at modtage en Stilling paa et andet Sted end det, hvor han hidtil har gjort Tjeneste.

Stk. 3. Medfører Tilskadekomsten en blivende Forringelse af Arbejdsevnen, uden at den tilskadekomne dog paa Grund af samme afskediges, forholdes der i Overensstemmelse med Lov Nr. 183 af 20. Maj 1933 med senere Ændringer og de sig dertil sluttende Bestemmelser vedrørende statsansatte.

Stk. 4. Hvis Tilskadekomsten derimod medfører, at Tjenestemanden maa afskediges, tilkommer der ham uden Hensyn til Alder og Tjenestetid i Pension $\frac{42}{60}$ af den sidst oppebaarne Lønningsindtægt, eventuelt af den i § 54, Stykke 4, ommeldte Pensionsindtægt, for saa vidt Betingelserne for Pensionens Beregning efter denne Bestemmelse er til Stede.

Stk. 5. Lige med Tilskadekomst regnes skadelige Paavirkninger af højst nogle faa Dages Varighed, der skyldes Tjenesten eller de Forhold, hvorunder denne foregaar, og medfører Utjenstedygtighed.

Stk. 6. Udelukket fra Behandling efter nærværende Paragraf er Tilskadekomst, som den paagældende Tjenestemand selv har hidført med Forsæt. Har han ved grov Uagtsomhed eller ved synlig Beruselse selv hidført eller dog væsentlig bidraget til Tilskadekomsten, kan Ministeren bestemme, at Pensionen efter denne Paragraf skal nedsættes eller bortfalde.

Stk. 7. Ingen kan gøre Krav paa Behandling efter foranstaaende Regler, medmindre han snarest muligt efter, at Tilskadekomsten er konstateret, har anmeldt det passerede for sin foresatte.

Stk. 8. Bestemmelserne i § 42 i Lov Nr. 183 af 20. Maj 1933 med senere Ændringer berøres ikke af denne Lov.

§ 58.

Stk. 1. Ingen kan samtidig oppebære Lønning som Tjenestemand og Pension efter Reglerne i nærværende Lov eller samtidig Egenpension og Enkepension. Dersom en Tjenestemands Hustru efter Mandens Død indtræder eller forbliver i Tjenestemandsstilling, kan hun dog senere til enhver Tid vælge at oppebære Enkepension imod at opgive sin Tjenestemandsstilling uden Egenpension.

Stk. 2. Naar den ene af to samgifte Tjenestemænd afgaar ved Døden, kan der, hvis Omstændighederne taler derfor, af Finansministeren tilstaaes den efterlevende, saafremt der efterlades Børn, overfor hvilke Manden havde Forsørgelsespligt, et Børnetillæg til Lønning eller Egenpension svarende til de i § 66 nævnte Sats. Tilsvarende gælder, saafremt den ene Ægtefælle var Tjenestemand, og den anden var pensioneret, eller saafremt de begge var pensioneret.

Stk. 3. Reglerne i nærværende Paragraf gælder ogsaa, selv om den ene Ydelse oppebæres som Løn eller Pension fra en Stilling i Folkeskolen, Københavns kommunale Skolevæsen eller Folkekirken.

§ 59.

Stk. 1. Den Tjenestemand, hvis Stilling inddrages, efter at han er fyldt 30 Aar, er, naar der ikke tilbydes ham anden efter hans Uddannelse og Helbredstilstand passende Stilling i hans hidtidige eller anden Styrelsesgren med mindst samme pensionsgivende Lønningsindtægt (jfr. § 51), berettiget til i 5 Aar at oppebære Ventepenge. Disse skal